

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Dato: 17. marts 2010

NAM/ J.nr. 2010-1371

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. februar 2010 til indenrigs- og socialministeren følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 285 (SOU Alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF)**

Spørgsmål nr. 285:

"Ministeren anmodes om - eventuelt med indhentelse af justitsministerens bidrag til besvarelsen - at kommentere artiklerne "Bandepiger bliver truet på livet" på Berlingske.dk den 13. februar 2010 og "Nye adresser til bandekærestere" på Berlingske.dk den 14. februar 2010, hvoraf det fremgår, at kærestere til bandemedlemmer ofte lever med vold og trusler, og at det såfremt de forlader miljøet kan være med livet som indsats. Ministeren bedes i forlængelse heraf oplyse, hvordan regeringen forholder sig til, at det skal være lettere at skifte navn, adresse m.m. for voldstruede bandekærestere, som det anbefales af en række fagpersoner?"

Svar:

Det er regeringens holdning, at samlivsrelateret vold – ligesom vold i alle andre sammenhænge – er helt og aldeles uacceptabelt. Kærestere til bandemedlemmer, såvel som alle andre kvinder, der lever en utryk tilværelse pga. vold og trusler om vold skal hjælpes på bedst mulig vis. Derfor har regeringen prioriteret bekæmpelse af samlivsrelateret vold meget højt ved allerede i 2002 at fremlægge sin første handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder. Denne plan blev i 2005 afløst af en ny handlingsplan, der yderligere styrkede indsatsen, og regeringen er i øjeblikket ved at færdiggøre en ny samlet national strategi til bekæmpelse af vold i nære relationer.

Med handlingsplanerne er der bl.a. blevet oprettet en døgnåben hotline for voldsramte kvinder, krisecentrene har fået mulighed for at tilbyde akut krisehjælp i form af psykologbistand, fagfolk har fået større viden og opmærk-

somhed om samlivsrelateret vold, og der er oprettet behandlingstilbud til voldsudøveren. Derudover har kvinderne altid mulighed for selv at henvende sig og søge sikret ophold på et af landets krisecentre. Under opholdet på krisecenteret er der personale, som kan hjælpe kvinden i hendes aktuelle livssituation, og som også kan støtte hende, hvis hun ønsker at etablere en ny tilværelse uden den voldelige partner. For kvinder med børn skal kommunalbestyrelsen endvidere tilbyde en familierådgiver, der kan hjælpe kvinden og børnene med planlægning af udflytning og etablering på en ny adresse.

Udover at hjælpe de kvinder, der ønsker at bryde deres forhold med et banded medlem, og som i den forbindelse udsættes for vold og trusler, er det vigtigt også at gøre en indsats for at undgå, at piger indgår i et potentielt voldeligt forhold. I den forbindelse har regeringen bidraget til finansieringen af en række initiativer, som f.eks. foreningen "Børn og unge i voldsramte familier", der arbejder for at stoppe vold i familien og blandt kærestere. Foreningen afholder bl.a. temadage for elever på ungdomsuddannelserne om aktiv forebyggelse af kærestevold samt kampagner som "Bryd tavsheden" m.v.

Justitsministeren har endvidere bidraget til besvarelsen med nedenstående:

"1. Vold i hjemmet – herunder også den vold, som "bandekærestere" måtte blive udsat for – er et højt prioriteret fokusområde for både politiet og anklagemyndigheden.

Rigspolitiet udsendte således i august 2007 en overordnet strategi for en styrket indsats over for jalosidrab og alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser. Formålet med strategien er at intensivere indsatsen over for denne type forbrydelser, herunder ved at styrke samarbejdet med sociale myndigheder og sundhedsvæsen. Det fremgår af strategien, at dette bl.a. skal ske ved, at der etableres særlige enheder i politikredsene, hvis funktion er at varetage opgaver af rådgivende, koordinerende og opfølgende karakter vedrørende alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser.

Som led i indsatsen på området kan politiet i konkrete tilfælde overveje behovet for særlige beskyttelsesforanstaltninger i forhold til ofre og potentielle ofre i forbindelse med alvorlige samlivsrelaterede forbrydelser. Disse kan bl.a. bestå i udlevering af overfaldsalarmer, men kan også bestå i, at politiet – eventuelt i samarbejde med den overordnede anklagemyndighed og Politiets Efterretningstjeneste – iværksætter andre beskyttelsesforanstaltninger (f.eks. i form af patruljering og bevogtning i forhold til den pågældende), i forbindelse med at vedkommende skal vidne i en straffesag mod sin (tidligere) samlever.

2. I helt ekstraordinære tilfælde, hvor de foranstaltninger, som kan iværksættes af politikredsene, ikke anses for tilstrækkelige, kan Politiets Efterretnings-

tjeneste iværksætte vidnebeskyttelsesforanstaltninger inden for rammerne af det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram. Programmet har i sin nuværende form eksisteret siden 2001.

I de mest alvorlige tilfælde kan der foretages et fuldstændigt identitetsskifte med nyt navn og adresse mv., og den pågældende kan eventuelt også hjælpes til et nyt liv i et andet land.

For at identitetsskifte skal kunne gennemføres, skal vidnet medvirke til processen og overholde en række konkret fastsatte betingelser. Vidnet skal således være indstillet på bl.a. at afbryde kontakten til sin familie, venner og øvrige omgangskreds, ligesom vidnet må opgive arbejde eller uddannelse. Vidnebeskyttelsesprogrammet kan ikke gennemføres, hvis vidnet ikke fuldt ud er parat til at overholde disse betingelser.

Det har som beskrevet store menneskelige omkostninger for den pågældende at skifte identitet som led i et vidnebeskyttelsesprogram, og navnlig kan det være vanskeligt for unge mennesker at overskue konsekvenserne af en beslutning om identitetsskifte.

På den baggrund bør et identitetsskifte derfor også fortsat forbeholdes de mest alvorlige sager, hvor de almindelige foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og der er således ikke planer om at udvide ordningen.

3. Det kan herudover oplyses, at Rigspolitiet med henblik på en yderligere styrkelse af den politimæssige indsats på området for nyligt har nedsat en national følgestab for politiets indsats mod bl.a. samlivsrelaterede forbrydelser. Følgestaben skal på centralt plan fungere som en platform for faglige drøftelser, erfaringsudveksling og formidling af relevante informationer mellem på den ene side Rigspolitiet og på den anden side udvalgte ressourcpersoner fra politikredsene samt enkelte eksterne interessenter.

Endelig kan det oplyses, at Strafferetsplejeudvalget ved kommissorium af 19. november 2009 er blevet bedt om at gennemgå reglerne om tilhold og bortvisning og i den forbindelse overveje, om der er behov for ændringer for at sikre en bedre beskyttelse af og en øget tryghed for ofre, herunder om der er behov for at lempe på betingelserne for, hvornår politiet kan meddele tilhold.

Strafferetsplejeudvalget er samtidig blevet bedt om at overveje, om der bør indføres en ordning med GPS-overvågning af voldelige eller truende mænd, der f.eks. efter et samlivsophør fortsat forfølger kvinden.”

Benedikte Kiær

/ Peter Juul